

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ, μέρος Ε΄

ΧΑΡΗΣ

Εεε και λοιπόν τί; Τι μικροαστική αντίληψη είναι αυτή; Μήπως σταμάτησα να είμαι δημιουργικός και παραγωγικός; Μήπως σταμάτησα να είμαι γοπευτικός; Εσύ το είπες εξάλλου πριν λίγο...

ΦΑΙΔΩΝ

Δεν μιλώ γι αυτά... απλά λέω ότι πρέπει πλέον να σταματήσεις να σκέπτεσαι και να αντιδράς ανώριμα σαν έφηβος... πρέπει να μεγαλώσεις και να πάψεις να ζεις αυτή τη ζωή που με μαθηματική ακρίβεια σε οδηγεί στο πουθενά. Αλήθεια, ως πότε νομίζεις θα είσαι και θα δείχνεις νέος και ακμαίος; Συμφωνώ ότι η ψυχή δεν γερνάει... αλλά το σώμα σίγουρα ναί... Τώρα μπορείς και κρύβεις την ηλικία σου, σε λίγο όχι... Τότε μόνο θα βρίσκεις πρόσκαιρους έρωτες παρέχοντας ανταλλάγματα με ότι κίνδυνο αυτό θα συνεπάγεται... Θα εξαγοράζεις και τον έρωτα με χρήμα... Τότε θα αναζητάς δίπλα σου τον άνθρωπο... τον όποιον σύντροφο, σαν αυτούς που σήμερα διώχνεις... κοροϊδεύοντας τον εαυτό σου και τους άλλους γύρω σου.

ΧΑΡΗΣ

Με κουράζει αυτή η συζήτηση και πολύ μάλιστα, εξ άλλου νά, έρχεται και η γυναίκα από απέναντι, φέρνοντας την παραγγελία ...

ΠΡΑΞΗ 2η
Σκηνή 1η

(Η πόρτα από το απέναντι σπίτι, ανοίγει και εμφανίζεται η Θελξίεπεια κρατώντας στα χέρια της ένα δίσκο, που έχει πιάτο με τυρόπιττα και ότι άλλο, καθώς και το ποτήρι με τον κρύο χυμό λεμονιού. Πίσω της ακολουθεί ο Κίμωνας ο οποίος στέκεται και δεν πλησιάζει το τραπέζι που κάθονται οι δύο άντρες, περίπου σε απόσταση ενός μέτρου από την πόρτα του σπιτιού, παρακολουθώντας τις κινήσεις της μπεράς του. Η γυναίκα πλησιάζει το τραπέζι, ενώ εκείνη την στιγμή ο Χάρης δεν βλέπει το πρόσωπο της καθώς εκείνη σεβίρει, διότι έχει σκύψει να πάρει το κινητό του από το σάκο του που κτυπάει και ψάχνει να το βρει. Στο μεταξύ, η Θελξίεπεια μιλάει στον Φαίδωνα)

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Ορίστε η παραγγελία σας Φαίδωνα... Με συγχωρείτε, τόση ώρα ήμουν απασχολημένη στη κουζίνα να ετοιμάσω την τυρόπιττα αλλά και τους μεζέδες για το βράδυ, μαζί με την κοπέλλα που είναι μέσα, γιατί μαζεύεται ο κόσμος χωρίς να φάει.

ΦΑΙΔΩΝ

Μα τι λέτε τώρα Θελξίεπεια; Παρακαλώ, εσείς είσθε εργαζόμενη, εμείς να εδώ τα λέγαμε με τον φίλο μου τον Χάρη... ο οποίος ψάχνει το τηλέφωνο του, α να το βρήκε... να σας συστήσω...

(την στιγμή εκείνη σηκώνει το κεφάλι για πρώτη φορά ο Χάρης και το βλέμμα του συναντάει το βλέμμα της Θελξίεπειας, για πρώτη φορά όση ώρα ήταν εκείνη όρθια μπροστά στους δύο άνδρες... Ο Χάρης, χαμογελά και απλώνει το χέρι του να συστηθεί... ο Φαίδων λέει το όνομα του στην Θελξίεπεια.. Εκείνη, τον κοιτά για λίγα δευτερόλεπτα στα μάτια... κάνει ν απλώσει το χέρι της να τον χαιρετήσει και ξαφνικά με μια νευρική κίνηση οπισθοχωρεί δύο - τρία βήματα, ενώ το χέρι της πέφτει κάτω στο πλάι και παράλληλα το αριστερό το φέρνει κοντά στο πρόσωπο της, ενώ με την παλάμη της κλείνει το στόμα της, που ήταν έτοιμο να βγάλει κραυγή, λές και είδε το θάνατο της μπροστά της. Τα χαρακτηριστικά της αλλοιώνονται και τώρα τον κοιτά με μάτια γουρλωμένα και έκπληκτα... Ο Χάρης την κοιτά με περιέργεια και της απευθύνει τον λόγο...)

ΧΑΡΗΣ

Καλησπέρα σας κυρία μου, με λένε Χάρη, (απλώνοντας το χέρι του προς το μέρος της ενώ έχει σηκωθεί όρθιος κλίνοντας τον κορμό του προς εκείνη).

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Δεν είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό στη ζωή μου... Οχι, Θεέ μου, δεν είναι δυνατόν... Δεν μπορεί η ζωή να μου παίζει αυτό το παιχνίδι... Δεν μπορεί... 22 χρόνια περίμενα αυτή τη στιγμή, δεν πίστευα ότι θα ήταν δυνατόν να την ζήσω εδώ μπροστά στο πατρικό μου σπίτι, στο μικρό χωριό μου... (με ενστικτώδη κίνηση, γυρνά προς το μέρος του Κίμωνα, που την κοιτά σασιτισμένος και του φωνάζει...) Κίμωνα, πήγαινε μέσα σε παρακαλώ, πήγαινε μέσα...

ΚΙΜΩΝ

Μάνα είσαι καλά;

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Ναι παιδί μου, είμαι καλά, πήγαινε μέσα...

ΚΙΜΩΝ

Μάνα σε παρακαλώ, είσαι σίγουρα καλά;

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Ναι παιδί μου, ναι, είμαι καλά πήγαινε μέσα... (εν τω μεταξύ οι δύο άντρες

κάθονται στο τραπέζι, παρακολουθώντας τις αντιδράσεις της Θελξίεπειας άφωνοι, ενώ ο Φαίδων στρέφει το βλέμμα του προς τον Χάρη, ο οποίος κοιτά με βλέμμα γεμάτο απορία την Θελξίεπεια, ενώ παράλληλα αρχίζει με το δεξί του χέρι να τρίβει το κουτελο του... Ο Κίμωνας μπαίνει στο σπίτι, ενώ μια κίνηση στην κουρτίνα που καλύπτει το ανοικτό παράθυρο του σπιτιού προς το δρόμο και τα τραπέζια των δύο ανδρών μαρτυρά ότι πιθανόν στάθηκε πίσω από την κουρτίνα για να κρυφακούσει ή να δει τι πρόκειται να συμβεί).

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Χάρη... ώστε Χάρη... Χάρη... δηλαδή τώρα νομίζεις ότι πρέπει να συστηθούμε και πάλι;;; ώστε... τι να πώ; υπάρχουν ακόμη... και... ξαφνικά ήρθες σήμερα στην ζωή μου... πάλι;

ΧΑΡΗΣ

Μα δεν καταλαβαίνω, τι μου λέτε... κυρία μου... ποιά είστε;... δεν σας γνωρίζω.

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Δεν με γνωρίζεις λοιπόν, έ; Ναι βέβαια δεν με γνώρισες ποτέ... ίσως για δύο μήνες μόνο... λίγο παραπάνω... μπα δεν πιστεύω... να σου συστηθώ λοιπόν, είμαι η Ελεν, Χάρη... η Ελεν!

ΧΑΡΗΣ

Η Ελεν; ποιά Ελεν;

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Βέβαια... πάνε πάνω από 22 χρόνια που να θυμάσαι... πως να θυμάσαι, μήπως θυμόσουν και ποτέ τίποτα... εκτός από τα ποτήρια το ουϊσκού... που έπινες όλη μέρα... Χαχχχχχχχχχχχχ!! Χυμό λεμονιού ο Χάρης!

ΧΑΡΗΣ

Μα ποιά είσαι τέλος πάντων; Το σαρκαστικό σου αυτό γέλιο, με προσβάλλει αφάνταστα... είσαι αγενέστατη... Φαίδωνα, να πληρώσουμε και πάμε να φύγουμε, η κυρία είναι υστερική και με προσβάλλει... που με ξέρει και μου μιλάει για ουϊσκού και μεθύσια... πάμε να φύγουμε... Τώρα!

ΦΑΙΔΩΝ

Όχι δεν έχουμε να πάμε πουθενά... φαίνεται πως κάτι συμβαίνει εδώ με την κυρία... κάτι συμβαίνει...!!! (Έχοντας σηκωθεί, αρπάζει τον Χάρη από τον αριστερό του καρπό και τον αναγκάζει να μη κάνει βήμα... Η Θελξίεπεια πλησιάζει προς το μέρος τους, αρπάζει την Τρίτη καρέκλα και κάθεται και κάθονται και οι

δύο άντρες).

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Ήμουν φοιτήτρια πρωτοετής τότε στο Λονδίνο, λοιπόν Χάρη... Ήμουν 19 ετών και εσύ 23, θάλεγε κανείς αιώνιος φοιτητής... αυτή είμαι Χάρη... η Ελεν... η Ελεν...

ΧΑΡΗΣ

(κάνει να σηκωθεί, αλλά το χέρι του Φαίδωνα τον κρατά σφιχτά και τον επαναφέρει στο κάθισμα του). Δεν... δεν... είναι δυνατόν... τι παιχνίδι μου παίζει η ζωή πάλι σήμερα...

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Τι παιχνίδι; Ακόμη, λοιπόν για παιχνίδια μιλάάάάάάάάάάά; Ακόμη; Τίποτε δεν άλλαξε λοιπόν, πάνω σου... ο χρόνος δεν σημαίνει τίποτα για σένα;

ΧΑΡΗΣ

Σταμάτα, μη φωνάζεις μας ακούνε... τώρα τα θυμήθηκα όλα... σταμάτα μη συνεχίσεις...

ΦΑΙΔΩΝ

Συνέχισε Θελξίεπεια... συνέχισεεε!

ΧΑΡΗΣ

Μα ποια Θελξίεπεια;;; Η Ελένη είναι...

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ

Όχι Χάρη, η Θελξίεπεια είμαι και αυτή ήμουν πάντα... στην Αγγλία, με φώναζαν Ελεν... γιατί δεν ήταν δυνατόν να πούν το όνομα μου... απλό είναι... Και εσύ έτσι με γνώρισες... Ελεν. Κι αν λές πως κάτι θυμάσαι, όχι λοιπόν, θα στα θυμήσω εγώ, πολύ γρήγορα και με λόγια απλά... Εκείνο το βράδυ στο μπάρ, στο Coven Garden μήπως θυμάσαι; Το μπάρ το blue moon; Πάλι μεθυσμένος ήσουν και τότε, αλλά η διαφορά είναι ότι ήσουν 23 χρονών παιδί, ένα πανέμορφο ψηλό παιδί... και εγώ πρωτοετής φοιτήτρια και είχαμε ένα κοινό... ήμασταν και οι δύο Έλληνες... Και ήπιες και τότε πολύ και κοιμηθήκαμε μαζί... και εγώ πίστεψα τότε ότι είχες κάτι τι μέσα σου... εξ άλλου με φλέρταρες περίπου ένα μήνα πριν στο Πανεπιστήμιο... μήπως το ξέχασες κι αυτό; Κάναμε σέξ... ήταν όμορφα... το έζησα έντονα... ήμουν ένα κορίτσι από ένα χωριό... από δώ... από τούτο το νησί... Και το άλλο πρωί, νόμισα πως η ευτυχία μπήκε στην ζωή μου... Και εσύ... εσύ... ήσουν απλά πιωμένος... Και έκανες πως δεν θυμόσουν και όταν σε ρώτησα πως νιώθεις... απάντησες αδιάφορα και... όταν με είδες ενοχλημένη μου είπες...